

Spriedze augšistab?

Gary Wilkerson June 20, 2016

Kad kristieši runā par augšistabas pieredzi, viņi parasti domā par Vasarsvētkiem. Vērdam "augšistaba" ir priecīga nozīme draudzes dzīvē un ne tikai tādēļ, ka tajā dienā notika brīnišķīgās lietas. Tas bija notikums piepildīts ar spēcīgiem absolūtiem katram Jēzum sekotājam cauri gadsimtiem.

Augšistaba ir vieta, kur Jēzus mēķē i sapulcējis 40 dienas pēc viņa augšāmcēlšanās, kā Višs to bija licis darīt. Kā ar tas bija pravietots, Svētais Gars nonāca lejā ar uguns liesmām virs viņu galvām un jaunām valodām, kas izplūda no viņiem. Garīgajiem bija izbrīnīti par to, kas notiek un Svētais Gars pamudināja Pēteri viņiem sludināt. Dienu iepriekš Pēteris bija salauzts cilvēks, joprojām pārdzīvotams Jēzus nolīgšanai. Bet tagad viņš bija piepildīts ar drosmi. Kad viņš sludināja par Jēzu Kristus labo vēsti, 3,000 cilvēku pieņēma pestīšanu.

Augšistaba runā par atspīgšanu, atdzīvošanos un atjaunošanos Dieva valstības darbā. Apustuļu darbi 3:20 runā par to, ka tādā atspīgšanas laikā būs tiem, kas seko Jēzum. Svētā Gara absolūti spējīga lielu lomu atspīgšanai.

Tādu Bēbele arī runā par kādu citu augšistabas pieredzi. Tā notika dažas nedēļas pirms tam un tur mēķētiem bija pavisam citā veidā pieredze. Tajā augšistabā notika gatavošanās pēdējām vakardienām, vakarā pirms Kristus nāves pie krusta. Tajā vakarā Jēzus runāja, par smagām lietām – ciešanām, caur kurām Viņam būs jāiet, nāvi, kas tuvojās, un to, ka Višs atstāj šo zemi, tuvākos draugus un mēķētājus.

Viņiem nebija viegli to dzirdēt. Viņi bija šokoti. Viņi bija pieraduši ar interesi vērot, kā viņu Skolotājs veic brīnumus – staigā pa ūdeni, pabaro tūkstošus ar dažām maizēm un zivi, dziedina cilvēkus, kuri ir bijuši kropli kopš bērnības, izdzen dēmonus, pat atgriež mirušos dzīvē. Jēzus noteikti bija ilgi gaidītais Mesija, kuru Dieva Vērdi bija absolūti, atnācis ieviest Dieva likumus uz zemes. Iedomājieties, kā bija dzirdēt, ka tas viss ir beidzies. Kāpēc Viņa brīnišķīgā valdīšana pēkšņi gāja uz beigām? Kad Jēzus dalījās ar šīm smagajām lietām, mēķēti saka to visu noliegt.

Sekot Jēzum nozīmē kaut ko vairāk nekā saņemt svētības un redzēt brīnumus. Tas nozīmē saņemt aizredzējumu, pat rījenu, ja nepieciešams. Tas nav populārs temats svētdienu rītos, vai kristiešu autoru darbos. Teikt cilvēkiem nepatīkamas lietas nav politiski, vai kultūri korekti. Tādu Dievs nav kultūra – Višs ir mūsu īmēne. Un kā ikviens atbildējis vecāks, Višs neizvairās dot brīniem norādījumu, par to, kā dzīvot dzīvi un kas jādara, lai izvairītos no lietām, kas ved uz pazušanu. Reizēm tas nozīmē risināt grūtus jautājumus.

Tas ir tas, ko Jēzus izdarīja augšistabā. Kad Višs paziņoja, ka dodas nāvē, Pēteris iebilda, sakot, ka viss ir kārtībā. Kristus atbildēja pārstēdzoši spēcīgi: "Bet Višs pagriezīs un teica Pēterim, "Atkāpies no manis Sētan! Tu man esi par kāvēkli. Jo tu nedomā par Dieva lietām, bet gan par cilvēku lietām" (*Mateja 16:23, ESV Bēbele*).

Runājot par neveiklām lietām. Jūs droši vien esat piedalījušies, kādās sanāksšanās reizēs darbā, vai pie pusdienu galda, kur pēkšņi atmosfēra kļuva saspringta. Tas nav tas jaukāis brīdis, ko piedzīvot. Tādu tas, ko Jēzus izdarīja šeit bija tik pat izširošs, kā otrajā augšistabā. Bēbele mums paskaidro kāpēc: "Redzi Tev patā patiesība, kas apslēpta sirds dziļumos, un Tu mēci man noslēpumus izprast gudrību" (*Psalms 51:8*).

Tāda veida spēji norādījumi nāk no pirmās augšistabas. Tas nozīmē strādāt kopā ar Dievu un dzirdēt jaunumus varētu nebūt viegli. Tādu tas ir vitāli nepieciešams – jo mums nekad nebūs otrās augšistabas pieredzes, ja mēs

neb?sim piedz?vojuši pirmo.

Augšistabas pieredze, nav vienreiz?js pas?kums.

Dievs lieto augšistabu m?su dz?v?s atkal un atkal, cikliski. Pirm? augšistaba – sapulce, kur tiek p?rbaud?ta sirds – tai ir j?b?t, pirms m?s piedz?vojam otro augšistabu, kas ir atspirgšana un atjaunošan?s.

Mans t?vs m?dza saukt pirmo augšistabas pieredzi “tikt aizvestam uz vienu?u vietu”. Tas noz?m? run?t par liet?m m?su dz?v?, kas nepagodina Dievu. T?dos laikos Viš mums saka: “Ir k?da ac?mredzama probl?ma un man t? ir j?nosauc v?rd?. Tu att?linies no manis. Tu esi izv?l?jies š?s pasaules mant?bas un pazaud?jis pirmo m?lest?bu pret mani. Es ne?aušu tev turpin?t, pirms m?s ar to netiekam gal?.”

Pirmaj? augšistab? J?zus v?l?j?s tikt gal? ar sajukumu m?cek?u sird?s. Visdr?z?k vi?i nemaz nenojauta, ka vi?iem ir š?da probl?ma. Vislab?kais piem?rs tam ir P?teris, kurš teica J?zum, ka sekos Vi?am l?dz pat n?vei. J?zus iebilda vi?am: “J?zus sac?ja tam: Patiesi es tev saku; šin? nakt? pirms gailis dzied?s, tu mani tr?s reizes aizliegsi” (*Mateja 26:34*).

P?teris droši vien tikai v?l?j?s lietas atainot lab?kas, nek? t?s bija. Ta?u Dievs neat?aus nek?du p?dercukura kais?šanu uz nopietn?m liet?m. M?s varam censties apiet sarež?tus jaut?jumus ar bezr?p?bu, ta?u Tam Kungam ir nopietns jaut?jums darba k?rt?b?: saska?ot m?su sirdis ar Vi?a. Tas ir vien?gais veids, k? dz?vot.

Vai tu patreiz piedz?vo pirmo augšistabu? Vai ir k?das lietas tav? dz?v?, kuras Dievam nav t?kamas? J??a 14, skaidri nor?da, ka Viš v?las ar to tikt gala. Viš v?las tevi novest nost no sav?rguma, kompromisa un iesp?jam?s izn?cin?šanas ce?a. Lai to pan?ktu Viš necent?sies iet aplinku ce?us. Vi?a atbilde P?terim bija skarba, bet m?s zin?m no rezult?ta, ka tas bija dar?ts m?lest?b?. B?t?b? J?zus teica, “Es zinu, ka tu mani m?li P?teri, ta?u tav? sird? ir kaut kas, kas nav no Dieva. Es uz to nor?du tagad, jo nev?los, lai tu t?ksmin?tos par to. Jo man priekš tevis ir liel?kas lietas padom?.

M?s visi ejam caur sal?dzin?šanas ar Dievu; t? ir kristiešu da?a. Un Dieva sv?tums ce? ikvienu apsl?pto lietu gaism?. Ja m?sos m?t k?da tumsa, tad Viš uz to nor?da, konfront? un risina, pirms izlej sv?t?bu.

Ja m?s b?sim god?gi, tad atz?sim, ka mums ir v?lme patur?t savas tumš?s lietas apsl?ptas. Mums ir kauns š?s lietas atkl?t otram. Ta?u dažreiz tas ir tas, kas mums j?dara, lai atbr?votos no gr?ka tv?riena sav?s dz?v?s. Priekš t?da veida person?g?s atz?šan?s ir nepieciešams uzticams draugs – k?ds, kurš iet kop? ar mums, pal?dz nest m?su nastas un paliek kop? l?gšan?. J?kabs raksturo sv?t?bu, kas n?k ar to: “Izs?dziet cits citam gr?kus un aizl?dziet cits par citu, lai topat dziedin?ti. Daudz sp?j taisna cilv?ka l?gšana, darbodam?s sav? sp?k?” (*J?kaba 5:16*).

Otro augšistabu pieredz tikai tie, kas ?auj Dieva V?rdam main?t, dziedin?t un p?rveidot sirdi. Ja tava sirds nož?lo gr?kus – ja tu atgriezies no gr?kiem un saska?o savu dz?vi ar Vi?a V?rdu – Viš atjaunos tavu dz?vi vis? t?s piln?b?. Tu piedz?vosi Vasarsv?tkus, Sv?t? Gara izliešanas š??st?taj? sird?. Tiks atjaunots tavs dz?vot prieks, jo tava sirds tiks stiprin?ta ar Vi?a sv?tumu, nevis v?jin?ta ar gr?ku.

Spriedzes laik? J?zus m?cek?iem teica dz?v?bas v?rdus.

“Patiesi, patiesi es jums saku, kas man tic, tas ar? tos darbus dar?s, ko es daru, un v?l liel?kus par tiem, jo es noeimu pie T?va” (*J??a 14:12*). Daudz ir rakst?ts par šo pantu. Ko J?zus dom?ja sakot, ka m?s dar?sim v?l liel?kus darbus nek? Viš?

Atbilde ir atrodama p?d?j? fr?z?: “jo es noeimu pie T?va.” Kas ?sti notika pateicoties tam, ka J?zus nog?ja pie T?va? M?s to redzam notikumos, t?l?t p?c Vi?a n?ves: Raksti saka, ka zeme burtiski dreb?ja. Kapi atv?r?s un mirušie atdz?voj?s. M?s zin?m, ka J?zus sludin?ja labo v?sti tiem, kas ir mirušo valst?b?. Visbeidzot, kad Viš aizg?ja pie T?va, Viš l?dz par mums: “Es l?gšu T?vu, un Viš dos citu Aizst?vi, lai tas b?tu pie jums m?ž?gi” (*14:16*). Aizejot pie T?va J?zus gatavoj?s izgl?bt visus, kuri piesauc Vi?a v?rdu. Viš gatavoj?s nodrošin?t augš?mcelšan?s dz?v?bu. Un Viš gatavoj?s savus sekot?jus piepild?t ar savu paša kl?tb?tni ar Sv?t? Gara pal?dz?bu. Pirms tam, laik? kad J?zus dz?vvoja uz zemes, tas nekad netika dar?ts. Visu, ko Viš izdar?ja ?saj? laik? p?c savas n?ves, var izteikt vien? fr?ze: Viš m?s dar?ja par vienu ar Dievu. Tas var?ja notikt tikai t?p?c, ka “es noeimu pie T?va” (*14:12*).

Tas izskaidro, kāpēc Kristus teica, ka mēs darīsim lieliskus darbus, “jo es noēimu pie Tēva.” Miesīgi mums ir tendence domāt “lieliskus darbus” tajā pašā līmenī, kā Jēzus, neparastus brīnumus: pabarojot lielus āuzu pļāus ar pīrpalikumiem, staigājot pa ūdens virsmu, neparastus dziedināšanas paraugdemonstrājumus. Taču ar šo vienu frāzi – “un vēl lieliskus par tiem (jūs) darīsit, jo es noēimu pie Tēva” – Jēzus mums parādīja, kas par darbu tas ir: nesot evaņģēlija gaismu – glābjot, atbrīvojot, nesot dzīvi mainīšo evaņģēliju pasaulei.

Raksti saka, ka eņģeļi uz mums skatās un apbrīno to, kādas dāvanas mums ir dotas. Padomāj par to: Viena lieta ir piedvēt kādam fizisku dziedināšanu – pavisam kas cits piedvēt šai pasaulei pestīšanu mūžībā un dzīvi pīrpilnībā. Jēzus mums sniedz visus debēsu resursus, lai mēs varētu nest šo vēsti spējīgi un patiesībā: “Un visu, ko jūs lūgsit manā vārdā, to es darīšu, lai Tēvs tiktu pagodināts Dievi. Ko jūs lūgsit manā vārdā, to es darīšu” (14:13-14).

Vēlreiz izlasot šīs rindas, mēs domājam par neparasto līmeni, kurā Jēzus veica savus brīnumus. Kad Višs saka, “ko jūs lūgsit manā vārdā,” mēs uztūpam, to, kas mēs mēs sirdīs. Vai mēs lūdzam Dieva brīnumus, domājot, ka tie atnesīs Dieva redzamo godību? Vai arī mēs lūdzam valstības apliecinājumu, lai arī cik nenozīmīgs savā lielumā tas būtu? Jēkabs brīdina, “Jūs lūdzat un nedabājat, tīpēc, ka ar āunām sirdīm lūdzat, lai to šīestu savās kārbās” (Jēkaba 4:3).

Saskaņā ar Jēzu, ir jāatbilst tikai vienam kritērijam, lai darītu lieliskus darbus, par kuriem Višs runā: “kas man tic, tas arī tos darbus darīs, ko es daru” (Jēva 14:12, mans uzsvars). Ikviens kristietis tic. Tas nozīmē, ka mēs visi spējām darīt lielos darbus, kurus Jēzus mums ir paredzējis darīt.

Taču, lai darītu šos darbus mums ir jābūt ar tīrām sirdīm. Nēkamā lieta, ko Jēzus saka, ir “Ja jūs mēlat mani, turiet manas pavēles” (14:15). Mums ir jāpaklausa Viša Vārdam, Un ja mēs sirdis ir tīras, šī paklausība nebūs negribīga, bet darīta mēlestībā, kā to saka Kristus.

Vai tev ir problēma paklausīt Dieva vārdam? Te ir Jēzus nepērspējams apsolījums tev: “Un es lūgšu Tēvu, un Višs dos citu Aizstāvi, lai tas būtu pie jums mūžīgi. Patiesības (Palīdzības – angļu tulkojumā) Garu” (14:16-17). Vai redzi vārdā “Palīdzības”? Jēzus dod mums palīdzību, kas ir nepieciešama, lai mēs viņam paklausītu, caur Svēto Garu, kas sniedz mums padomu mēs dzīv.

Es vēlos norādīt uz kaut ko šajā pantā, kas nav viegli pamanāms, bet es domāju ir svarīgs. Kad Jēnis runā pa Garu, viņš lieto vārdus, kuru citi evaņģēlija autori nelieto. Viņi lieto grieķu vārdus pneuma, ar nozīmi tuvu vārdam “elpa.” Taču Jēnis lieto vārdus hagios, kas ir vārdi dzimtā un var tikt tulkoti, kā “Višs-elpa”. Jēzus saka, “Gars, kuru es jums sētu nav miglveidīgs, vai tēterisks. Višs ir persona – vēl viens es.”

“Tanā dienā jūs atzīsit, ka es esmu Tēvs, un jūs mani, un es jūs. Kam ir mani baušļi un kas viņus tur, tas mani mēl; bet kas mani mēl to mans tēvs mēlēs un es to mēlīšu un tam parādīšos” (14:20-21).

Ko gan mums vairāk vajag par šo? Kristus ir piepildījis mēs ar savu klātbūtni, Un Višs parāda sevi mēs, kad mēs darām tos darbus, kurus Višs mums ir paredzējis. Es aicinu jūs lūgt kopā ar mani: “Kungs, es vēlos – ved mani uz pirmo augšistabu. Uzrunā manu sirdi, neatstāj mani bez pamācībām, kad es eju savu dzīves ceļu. Dari tē, lai Tavus vārdus ir dērgs manā acīs, lai es varētu darīt Tev tēkamas lietas. Dari visu, kas jā dara, lai ievēstu mani tajā pilnībā, kuru Tu vēlies manai dzīvei, Tu esi mans prieks. Āmen!”

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/12743/>